

[Første næstformand.]

1) Første behandling af:

Forslag til beslutning om godkendelse af opgørelsen over de beløb, som Københavns Frihavns-Aktieselskab i året 1948 har anvendt til anlæg i frihavnen.

2) Første behandling af:

Forslag til lov om et ekstraordinært tillæg til alders- og invaliderentemodtagere.

Mødet hævet kl. 14²⁵.

13. møde.

Onsdag den 9. november kl. 14.

Formanden: I skrivelse af gårs dato meddeler statsministeren, at han i folketinget har fremsat:

Forslag til lov om en mindededag for Danmarks befrielse i året 1945.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til beslutning om godkendelse af opgørelsen over de beløb, som Københavns Frihavns-Aktieselskab i året 1948 har anvendt til anlæg i frihavnen.

(Forslaget til beslutning findes i tillæg A. sp. 3499).

Sagen sættes til forhandling.

Villemoes: Det står sådan for mig, at vi igennem mange år har vedtaget disse forslag til beslutning både her i landstinget og i folketinget, uden at de har været omtalt. Det er jo sådan, at da loven om frihavnen — den frihavn, som vi er glade for, da den har været meget værdifuld for dansk erhvervsliv — blev vedtaget i 1891, blev der indført en bestemmelse i loven om, at en specificeret opgørelse over sådanne beløb, der var anvendt til udvidelser, forbedringer, nybygninger og den slags ting,

hvert år efter regnskabsårets udløb skulle godkendes af rigsdagen. Jeg har lagt mærke til, at disse forslag til beslutning i de første åringer efter lovens vedtagelse, når spørgsmålet kom til behandling, efter at opgørelsen af ministeren var fremsendt til den høje rigsdag, som regel gik til enten landstingets eller folketingets finansudvalg og derefter kom tilbage med indstilling om enstemmig godkendelse. Senere blev sagen imidlertid overhovedet aldrig omtalt i rigsdagen, og når rigsdagen skal have medansvar for de udgifter, der er afholdt i det forløbne år på dette område, er det måske en lidt let måde at revidere på.

Jeg nærer ikke tvivl om, at dette udmærkede selskab har god revision, og der kan vel heller ikke være nogen stor risiko for et rigsdagsmedlem ved at godkende opgørelsen, men jeg synes alligevel, at jeg gerne, efter at vi nu har været tavse i så mange år, ville benytte denne lejlighed, til at spørge: Mon der ikke kunne være grund for ministeren for offentlige arbejder til at overveje, om ikke lovens ordlyd på dette område kunne ændres, så at rigsdagen i alt væsentligt kunne være fri for at godkende disse beløb? Jeg kan ikke se, at det har megen betydning, at vi gør det. Det kunne betyde en lille lettelse, hvis vi kunne lade være, og der er ikke megen mening i at godkende noget, man ikke har sat sig særlig ind i.

Beløbet, der har været afholdt til disse udgifter i året 1948, er efter det fremsendte forslag ca. 3½ mill. kr. Jeg har ikke den allermindste grund til at formode, at det ikke skulle være rigtigt og fornuftigt anvendte penge, men som sagt, hvis ministeren for offentlige arbejder lejlighedsvis ville se på, om man ikke kunne få loven ændret således, at rigsdagen i fremtiden kunne være fri for at beskæftige sig med denne sag, ville jeg mene, der var opnået noget. Jeg kan forøvrigt minde om, at der engang var tale om, at rigsdagen skulle have sagen forelagt, inden udgifterne afholdtes, men den daværende minister — jeg tror, det var hr. Hassing-Jørgensen — mente, det ville være upraktisk, og det tror jeg også, han havde ret i.

Vi fra vor side kan som i de tidligere år absolut godkende opgørelsen over de anvendte beløb, og vi vil selvfølgelig stemme for forslaget til rigsdagsbeslutning. Jeg anbefaler altså forslaget.

Formanden: For ministeren for offentlige arbejder har den højtærede socialminister ordet.